הלכה · משנה תורה · מפרשים · יצחק ירנן · ספר קורבנות

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות שגגות

רבי אליקים גאטינייו

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות שגגות

רבי אליקים גאטינייו

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יצחק-ירנן-על-משנה-תורה-הלכות-שגגות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ח 4
הלכה ג 4
פרק ט 4
הלכה א 4
פרק טו 5
הלכה ה 5

פרק ח

הלכה ג

האוכל חתיכה וכו'. ועיין מ"ש עליו מרן להשגת הר"א וכו'. עד ולכאורה יש לתמוה דאם כן כונת רבינו מכל שכן נפקא ממ"ש רבינו בה"ד ולמה שנה רבינו משנתו פעמים ולזה י"ל דשנה דין זה דלא תימא כיון דהוקבע איסורא ואיכא עד אחד דמעיד דחלב אכל יהא חייב בחטאת קבועה קמ"ל דאינו חייב אלא אשם תלוי ואינו מספיק ועוד דגם זה נלמד ממ"ש רבינו בסמוך וכן כל הבא על אשת איש.

עוד כתב מרן וז"ל ויותר נראה וכו' וקשה דא"כ אין צריך למ"ש רבינו עוד וכן כל הבא על אשת איש שעד אחד אומר מת בעלה וכו' וה"ה לספק מגורשת וכו' דהשתא בחתיכה אחת שלא הוקבע איסורא אפ"ה משום עד שמעיד דעביד איסורא חשיב הוקבע איסורא כל שכן בהוקבע איסורא דאשת איש וע"א מעיד דהיא אשת איש דודאי הוקבע איסורא ועוד במה שסיים אבל ספק מקודשת לא נקבע האיסור ואיך קא פסיק ותני דבספק מקודשת לא נקבע האיסור והא בע"א נתקדשה וע"א לא נתקדשה הוי שפיר הוקבע האיסור כמ"ש מרן דשפיר מקרי הוקבע איסורא ע"פ ע"א ועוד קשה לי דסתרי דבריו אלו למ"ש מרן גופיה בב"י או"ח סי' תרפ"ח על מ"ש משם מהר"י אבאיוב יעו"ש דלפי דבריו אלה דברי מהרי"א נכונים ואין בהם נפתל ועקש ובלאו הכי לק"מ למרן למ"ש בב"י דנאמר דסובר מרן כמ"ש כאן בתחילה ברם כיון דכתב ויותר נראה אין מובן למ"ש בב"י. וראיתי להרב מקראי קדש דף קמ"ב דקשיא ליה למרן ב"י מדברי רבינו כאן ותירץ דהתם איירי שבא תחילה העד שאומר שאכל חלב דקי"ל כל מקום שהאמינה תורה ע"א הרי כאן ב' וכאן איירי שבאו ביחד אלו דבריו. והמה תמוהים דאי בבא תחילה הע"א ואמר שאכל חלב חייב חטאת ולא אשם תלוי וכמ"ש התוס' בכריתות פרק אמרו לו דף י"א יעו"ש.

פרק ט

הלכה א

על ה' עבירות מביא קרבן אשם וכו'. וכתב רבינו בס' המצוות מצוות עשה ע"א וז"ל קרבן אשם וכו' והחטאים וכו' הם המעילות והגזלה ובא על שפחה חרופה ונשבע לשקר על הפקדון וכו' ע"כ ודבריו הם מגומגמים דלמה כתב סתם והגזלה והא בגזלה ליכא אשם כי אם בנשבע לשקר שלא גזל כמ"ש אח"כ גבי פקדון שכתב בפירוש שנשבע על הפקדון ועוד הו"ל להסמיך גזלה לפקדון ששניהם הוי על השבועה לשקר ושניהם

מצוות עשה אחת הם כדכתיב וכחש בעמיתו בפקדון וכו' או בגזל וכו' ועוד דהשמיט על טומאת נזיר וטהרת המצורע ואף דרבינו לא הקפיד בזה דלא שנה משנתו כאן ללמד החוקים והתורות אלא למנין המצוות מ"מ לא ימלט דלמה גמגם בלשונו ומאי חזית למנקט קצת מהם ולפרשם ולהשמיט מקצתם ולא כאן בלבד הוא אלא בכמה מקומות כיוצא באלו כמו שיראם הרואה.

פרק טו

הלכה ה

הורה עם בי"ד וכו'. אלא מביא פר לעצמו. ועמ"ש מרן דלמה פסק שמביא פר לעצמו ותירץ שמביא בתנאי אם חייב יהיה לחובה ואי לאו הרי היא נדבה אלו דבריו וכתב הרב מל"מ וגם בעיני יפלא דהא חטאת אינו בא בנדבה והיאך מייתי מספק עכ"ל וכונתו דנדבה ממש א"א דהיינו עולה או שלמים שאינן שוין בדינם לחטאת והרי זה דומה למ"ש בפסחים דף פ"ח ה' שנתערבו עורות פסחיהם ונמצא יבלת באחד מהם יעו"ש וא"כ ודאי דהכא צ"ל שיביא החטאת בנדבה ואהא קשיא ליה שפיר ועיין בלח"מ מה שתירץ לקושית מרן, ודבריו לא זכיתי להבינם דאדרבא לפי דבריו יגדל התימה על רבינו דכיון דנפשטא הבעיא דהכל אחד איך פסק כאן דמביא פר לעצמו ועוד דלפי תירוץ זה סותר עצמו עם מ"ש בסמוך ה"ד וז"ל הואיל ולא סמך בשעת מעשה על הוראתו לבדה ודוק.